

Dag Daniš: Matovič narazil na vedcov. Nedal si povedať. 7 dní v kocke

- CZ24 News | 31. října 2020



1. Celoštátna lotéria

Začneme z dobrého konca. Cez víkend sa podarilo hromadné rýchlotestovanie v najväčších ohniskách nákazy: na Orave a v Bardejove. Presnejšie, vyšlo prvé kolo z troch plánovaných. Rýchlotesty sú síce nepresné, no v ohniskách – ako podpora presnejšieho PCR testovania – môžu trochu pomôcť. Treba ich však pravidelne a dlhšie obdobie opakovať. Predovšetkým tam, kde je najväčší problém a najvyšší výskyt chorých.

Sever aj po víkende ostáva a ostane ohniskom infekcie a mal by sa pripraviť na ďalšie dve kolá testovania. Budú dôležité.

V iných častiach Slovenska je situácia výrazne miernejšia a pod kontrolou.

Vedci a lekári sa po víkende pokúsili apelovať na premiéra Matoviča a jeho ľudí, aby sporné plány s celoslovenským jednorazovým testovaním prehodnotili. A aby sa rýchlotesty programovo nasadili tak, ako sa to odporúča: na testovanie ľudí s príznakmi infekcie, na ohniská, na domovy seniorov, na nemocnice, na hranice.

A hlavne: lekári aj vedci na štábe zopakovali, že nie je bezpečné, aby vláda organizovala hromadné akcie s mobilizáciou miliónov ľudí počas lockdownových opatrení a zákazu vychádzania. Teda aby sa podstupovalo vysoké riziko s veľmi neistými prínosmi. [Štúdie potvrdzujú](#), že Ag testy sú hrubo nepresné a pri nesprávnom použití celkom nespoľahlivé (napríklad v oblastiach, kde je menej ako 0,3 percenta infikovaných, čo je prípad viacerých okresov, bude presnosť testov zúfalá).

Slovom, [nebudeme tu mať celoštátne efektívne testovanie](#), ale skôr celoštátnu lotériu. S desiatkami tisíc falošných výsledkov, ktoré sa nebudú ďalej overovať – napriek odporúčaniam výrobcu testov. A napriek odporúčaniam členov krízového štábu a lekárov.

Tí, ktorí si na tejto hromadnej lockdownovej akcii (áno, dobre vidíte, na hromadnej lockdownovej akcii) vystoja dlhý rad a vyžrebujú si negatívny výsledok, si „vykúpia slobodu“. Tí, ktorí odmietnu riziko a hromadnej akcii sa vyhnú, nebudú môcť ísť ani len po deti do školy. Budú zavretí. Na rozkaz vlády.

Absurdné? Neprijateľné? Hlúpe? Protiprávne?

Áno. Plošné testovanie v podobe, ako ho nasilu a proti námietkam expertov presadzuje vláda, nemalo odbornú prípravu. Len politickú. A nemá ani odborné opodstatnenie.

Ak si kladiete otázku, ako by sa mal človek zachovať cez víkend, odpoveď ponúkajú aj výrobcovia Ag testov, aj vedci. Rýchlotesty sú určené pre osoby s príznakmi infekcie alebo pre ľudí z vysoko rizikového prostredia.

Žiaľ, kampaň vlády je zameraná presne opačným smerom. Na zdravých ľudí, ktorí potrebujú pracovať. Vlastne na tých, ktorí si potrebujú od Matoviča „kúpiť slobodu“ (áno, presne takto premiér interpretuje svoju akciu – ako kupovanie slobody).

Takže. Rýchlo na nákupy počas zákazu vychádzania. Hromadne, družne, líce pri líci, do dvojhodinovej šóry...

A bez kritiky, poprosíme, bez kritiky. Inak dopadnete ako vedenie lekárskej komory, ktoré sa ozvalo nielen neverejne na štábe (ako vedci), ale nahlas. A ktoré hlavný infektológ SR Matovič vyhlásil za „kotlebovských bludárov“.

2. NAKA to valcuje

O niečo lepšie výsledky ako pri boji s pandémiou môžeme vidieť pri boji s korupciou. V tomto nová vláda a nové vedenie polície nesklamali.

Po špeciálnom prokurátorovi Kováčikovi skončil v rukách vyšetrovateľov aj mimoriadne silný oligarcha Zoroslav Kollár. Roky bol považovaný za vplyvnú postavu v obchodnom pozadí justície.

Počet väzobne stíhaných oligarchov, sudcov, prokurátorov a policajtov by stačil na špeciálne vydanie pexesa. Aj s bohatou rezervou.

Pri väzobnom stíhaní prominentov platí jedno zlaté pravidlo: časť z nich pochopí situáciu a spolupracuje s políciou. Preto to v prípade akcií NAKA tak odsýpa.

Pokračovanie je viac-menej isté.

Na viacerých adresách zavládla nervozita a stres. Po zadržaní Kováčika, ktorý kryl Bašternáka a jeho klientelu z Bonaparte, zrejme nemá pokojný spánok ani Robert Fico.

Alebo šéf Penty Jaroslav Haščák. Prokurátor Kováčik roky blokoval vyšetrovanie kauzy Gorila. Zoroslav Kollár zas figuroval vo veľkých kauzách Penty. Bol pri vytunelovaní privatizačných fondov VÚB, cez ktoré sa Penta dostala k miliardovému kapitálu. Neskôr sa jeho meno spomínalo pri účelovom útoku na Dexia banku cez žalobu na vyše 100 miliónov eur. Žaloba a súdne spory znížili cenu banky. Šťastným kupujúcim sa na konci hry stala Penta.

Samozrejme, šanca, že Kováčik alebo Kollár zvesia hlavu a prehovoria, je malá. No v súbehu so stíhaním ďalších „partnerov“ pravdepodobnosť prekvapení rastie.

Éra, keď sa tu gauneri cítili bezpečne, opretí jeden o druhého a o hotovosť, ktorou prikrmovali dlhé krky na súdoch, sa končí.

3. „Naši ľudia“ v modrom

Skúste si predstaviť, že by tu oligarchovia ukazovali prstom, ktorý dekan fakulty má byť odvolaný (lebo prekáža pri „projektoch“) a ktorý rektor nemá byť odvolaný (lebo je cenný spojenec proti dekanovi). Skúste si predstaviť, že spriaznený politik z vládnej strany by sa s políciou dobýjal na akademickú pôdu a spolu s vybranými médiami by priamo na akademickom senáte bojoval za jedného z „našich ľudí“.

No. Tak presne toto sa stalo.

Tentokrát prišiel rektora podporiť podpredseda Za ľudí Juraj Šeliga. Narazil na zavreté dvere, keďže účasť verejnosti bola počas zákazu vychádzania a zhromažďovania obmedzená. Šeliga však zavolať políciu a vynútil si, aby ho pustili na zasadanie senátu. Vraj ako „súkromnú osobu“ (čo znamená, že občan Šeliga porušil zákaz vychádzania). Akademikov poučal, čo je zákonné a čo je nezákonné.

Politická misia zástupcu vládnej strany bola neúspešná. Akademický senát väčšinou hlasov schválil návrh na odvolanie rektora.

Tomuto spornému kroku však predchádzalo niečo iné a oveľa vážnejšie. Konflikt sa začal na Fakulte informatiky a informačných technológií STU, ktorá mala pomerne plodnú spoluprácu so spoločnosťou Eset. Dekanka však – napriek očakávaniam – nebola opakovane zvolená. Akademický senát fakulty zvolil za nového dekana jej protikandidáta.

Vtedy sa začala malá vojna o vedenie fakulty. Možno si položíte otázku, prečo sa začala bitka o vedenie fakulty, keď sa už odohrala v senáte a senát rozhodol o novom dekanovi. Vo voľbách, demokraticky, podľa pravidiel... Správna otázka. Prečo sa začala malá vojna?

Lebo v hre neboli len akademici, ale aj dôležité medzinárodné IT-projekty. A záujmy súkromného hráča, konkrétne Esetu (partnera Microsoftu). Tábor odporcov nového dekana tvrdil, že bývalá dekan je špičková uznávaná odborníčka, že za ňou stoja pedagógovia aj študenti, pripravení na protest odísť a že za nového dekana sa hanbia.

Mali úplnú pravdu. Bývalá dekan mala rešpekt aj výborné výsledky.

Lenže – na odstavenie riadne zvoleného dekana nestačí opakovať, že sa za neho „druhá strana“ hanbí a že jeho rivalka je uznávaná. Ešte stále žijeme v štáte, kde sa spory riešia prostredníctvom zákonov a pravidiel. A voľbami (v tomto prípade akademickými). Navyše, aj tábor nového dekana mal v mnohom pravdu. Tvrdil, že progresívna exdekan využívala v boji podporu zvonku – a nielen tú z Esetu.

Do boja proti dekanovi vstúpila nielen časť pedagógov, ale aj médiá. Dekan sa stal terčom tvrdej kampane: progresívnych novinárov, tretieho sektora a dokonca aj satirickej relácie Jána Gorduliča (to je ten pán, ktorého ste mohli vidieť vo volebnej kampani progresívcov). V lete dokonca do hry vstúpila aj prezidentka a bývalá podpredsedníčka Progresívneho Slovenska (strany, ktorej kampane sponzorovali vlastníci Esetu). Prijala študentov fakulty, vyjadrila im podporu a vyzvala na riešenia.

Nasledoval rozhodujúci pokus o „riešenie“. Proti dekanovi vystúpil rektor. Akademický senát

univerzity v lete rokoval o návrhu na vyslovenie nedôvery dekanovi. Medzi senátorov prišiel aj riaditeľ Esetu (člen správnej rady univerzity).

No ani to nepomohlo. Návrh neprešiel. Viacerí akademici sa, pochopiteľne, postavili proti tomu, aby kohokoľvek z ich riadne zvolených kolegov odstreľovali pod tlakom lobistov, politikov a kampaní. A rektorovi odkázali, že najbližšie už nebudú riešiť dekana, ale jeho...

Eset s exdekankou prehrali. Založili súkromný Kempelenov inštitút inteligentných technológií. Sponzor: Eset. Tím: exdekanka a jej ľudia.

Všetko je tak, ako má byť.

Až na tie vedľajšie škody, ktoré sa minulý rok kvôli jedným prehratým voľbám „našich ľudí“ začali rozvratom fakulty. A končia sa rozvratom univerzity.

4. Kultúrny šok vo Francúzsku

Budme však radi, že riešime len takéto problémy. A že ich riešime pomerne civilizovane.

Vo Francúzsku sa začali diať veci, ktoré pripomínajú scény z území ovládaných Islamským štátom. Nahnevani islamisti odrezávali Francúzom hlavy. Dlhým nožom. Dôvod najnovšieho útoku pri katedrále v Nice, pri ktorom zomreli traja ľudia (jednej z obetí útočník odrezal hlavu) sa vyšetruje, no predpokladá sa, že súvisí s urážkou proroka Mohameda.

V ten istý deň sa ďalší muž s nožom pokúšal o útok v Avignone. Polícia ho zneškodnila. Úrady žiadajú z obáv pred teroristickými útokmi dočasne zavrieť kostoly (áno, správne ste si všimli, vo Francúzsku ostali kostololy otvorené aj počas sprísnených pandemických opatrení – a to je tam situácia vážnejšia ako na Slovensku).

Vlna násilností sa začala po októbrovom útoku na učiteľa dejepisu, ktorý študentom ukazoval karikatúry Mohameda. Krátko nato ho čečenský islamista zabil a odrezal mu hlavu.

Veľká časť moslimskej komunity pomstu proroka schvaľovala. Väčšinu Francúzov to však pobúrilo. Prezident Macron sa verejne zastal práva na satiru (aj protiislamskú). To zas urazilo lídrov moslimských krajín. A moslimskú menšinu vo Francúzsku...

Násilnosti vo Francúzsku sú ukážkou zrážky kultúr. Kultúry európskej a kultúry islamskej. Moslimov poburuje urážanie proroka. Podobne ako kresťanov poburuje znesväcovanie ich náboženských symbolov – aj keď nie v miere, ktorá by viedla ku krvavej pomste.

Moslimská kultúra prísne zakazuje urážky proroka. Európska kultúra to povoľuje. Urážať náboženské skupiny a vysmievať sa z ich viery je neslušné a nízke, no nie je zakázané. Sloboda slova a názoru má prednosť pred požiadavkami na rešpekt a slušnosť. Je to správne?

Áno, je to správne. Lebo obmedzovať slobodu prejavu by malo horšie následky. Lenže – takto vyzerá len európske, resp. západné vnímanie sporu. Moslimovia pri takto položenej otázke zatínajú päšť. A tí s prudšou povahou bežia do kredenca po nôž.

Jednoducho: otváranie dverí cudzím kultúram z moslimského sveta a z Blízkeho východu znamená, že blízkovýchodné konflikty a blízkovýchodné normy budú súčasťou tých európskych. A občas na seba narazia.

Má to riešenie?

Má. No bude to trvať dlho. A nebude to v európskych rukách.

Autor: Dag Daniš

Zdroj: <https://www.postoj.sk/>